

چکیده:

زمینه و هدف: کارکنان ارزشمندترین دارایی سازمان‌های بهداشتی-درمانی به شمار می‌آیند، بنابراین مدیریت صحیح و سرمایه‌گذاری این عنصر مهم و استراتژیک جهت دستیابی به اهداف متعالی سازمان غیرقابل انکار است. از طرف دیگر تعهد کارکنان به سازمان مولد دارایی نامشهود است که می‌تواند بر ارائه بهتر خدمات تاثیر به‌سزایی داشته باشد، از آنجایی که ارائه خدمات صرفاً با نیروی انسانی کارآمد امکان‌پذیر است، در این مطالعه به بررسی رابطه تناسب فرد-سازمان و تعهد سازمانی کارکنان در بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی تهران پرداخته شده است.

مواد و روش‌ها: پژوهش حاضر به صورت توصیفی-تحلیلی و مقطعی در سال ۱۳۹۰ انجام گردیده است. جامعه پژوهش، کلیه کارکنان شاغل در مراکز آموزشی-درمانی عمومی می‌باشد. بیمارستان‌های فیروزگر، بهارلو، شریعتی و حضرت رسول اکرم به صورت تصادفی انتخاب شدند و حجم نمونه (۱۵۰ نفر) به روش طبقه‌ای-نسبتی بین بیمارستان‌ها تخصیص داده شد. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه‌ی تناسب فرد-سازمان اسکرودگینس و تعهد سازمانی مایر و آلن جمع‌آوری گردیده است. روایی و پایایی پرسشنامه‌های مذکور مورد سنجش قرار گرفته است. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS از طریق آزمون‌های همبستگی اسپیرمن/پیرسون، آلفای کرونباخ و ضریب همبستگی‌درون گروهی صورت پذیرفته است.

یافته‌ها: با عنایت به بررسی‌های صورت گرفته، سطح تناسب فرد-سازمان در بین کارکنان متوسط (۴/۴۸) بوده است و در بین ابعاد تعهد سازمانی، تعهد هنجاری (۴/۶۸) بیشترین میانگین و تعهد مستمر (۴/۴۲) کمترین میانگین را به خود اختصاص داده‌اند. به‌طور کلی، میزان تعهد سازمانی بالایی در بین کارکنان وجود دارد. همچنین بین تناسب فرد-سازمان و تعهد عاطفی، تعهد مستمر، تعهد هنجاری و تعهد سازمانی در کل کارکنان ارتباط آماری معنی‌داری ملاحظه شده است.

نتیجه‌گیری: با عنایت به اهمیت بهداشت و درمان و نقش مهمی که نیروی انسانی در ارائه خدمات و تحقق اهداف غایی بیمارستان‌ها به عهده دارد بر ما ست که با عنایت به اثبات رابطه تناسب فرد-سازمان و تعهد سازمانی، در تصمیمات و سیاست‌گذاری جذب، انتخاب و تعدیل نیروی انسانی به متناسب نمودن فرد و سازمان توجه بیشتری شود.

کلمات کلیدی: تناسب فرد-سازمان، تعهد سازمانی، کارکنان، بیمارستان